

A Bizottság a projektben résztvevő társaságok, köztük az ICN társaság részére fizetési előleget nyújtott egy NCSR „Demokritos” koordinátor közvetítésével. Ezt követően a koordinátor kérte az ICN-től a hozzájárulását a projektben meghatározott feladatokkal összhangban. Mivel a hozzájárulás nem valósult meg, és az ICN képviselője az ICN pénzügyi nehézségeiről tájékoztatta a koordinátort, ez utóbbi felvette a kapcsolatot a Dane-Elec Memory társasággal, mely az ICN kötelezettségvállalásaiért kezes. A Dane-Elec Memory társaság vezetője arról tájékoztatta, hogy az ICN vissza fog vonulni a projektből, és visszafizeti az előleget. Mivel a koordinátor nem kapott erről a visszalépésről és a visszafizetési ígéretéről írásbeli megerősítést, a koordinátor és a Bizottság a nyújtott előleg visszafizetésére vonatkozó kéréssel fordultak az ICN-hez. Mivel ez a kérelem válasz nélkül maradt, előbbieket a Dane-Elec Memory-hoz fordultak, azzal a kéréssel, hogy nyújtsanak pénzügyi garanciát, a garancialevélben vállalt kötelezettségekkel összhangban. Ez utóbbi megtagadta a garancia nyújtását, azzal az indokkal, hogy a Bizottság nem bizonyította a szerződés nem teljesítését. Ezt az elutasítást megismételte, annak ellenére, hogy a Bizottság megindokolta kérelmét.

Az ICN és a Bizottság közötti IST-2000-25366 szerződésben, illetve a Dane-Elec Memory által a Bizottság javára kiállított garancialevélben meghatározott választottbírói kikötések alapján a Bizottság benyújtotta a jelen keresetet, melyben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Dane-Elec Memory arra, hogy az ICN számára nyújtott előleg késedelmi kamatokkal növelt összegét fizesse ki a Bizottságnak, első felszólításra fizető garancia teljesítése címén. Másodlagosan a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az ICN társaságot a Bizottság által nyújtott előleg késedelmi kamatokkal növelt összegének visszatérítésére, a „Crossemarc projekt” keretében vállalt szerződéses kötelezettségek nem teljesítése címén.

(¹) A szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívás közzétéve: HL 1999. C 12., 5. o.

2006. július 17-én benyújtott kereset – Air Liquide kontra Bizottság

(T-185/06. sz. ügy)

(2006/C 212/66)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Air Liquide SA (Párizs, Franciaország) (képviselők: R. Saint Esteben ügyvéd és M. Pittie ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;
- semmisítse meg az EK 81. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.620 hidrogén peroxid és perborát-ügy) 2006. május 3-án hozott C(2006) 1766 végleges bizottsági határozat 1. cikkének (i) pontját, amennyiben az arról határoz, hogy az Air Liquide 1995. május 12. és 1997. december 31. között megsértette az EK 81. cikket;
- következképpen semmisítse meg a 2006. május 3-i C(2006) 1766 végleges bizottsági határozat 2. cikkének (f) pontját és 4. cikkét annyiban, amennyiben azok az Air Liquide-et érintik;
- kötelezze a Bizottságot a felperesnél a jelen eljárással kapcsolatban felmerült összes költségének megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a COMP/F/38.620 hidrogén peroxid és perborát-ügyben 2006. május 3-án hozott C (2006) 1766 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri, amely határozatban a Bizottság azt állapította meg, hogy a határozat által címzett vállalkozások – többek között a felperes – megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését és az EGT-megállapodás 53. cikkét azzal, hogy több olyan megállapodásban és összehangolt magatartásban vettek részt, amelyek a versenytársak közötti információcserére, valamint az árakról és termelési kapacitásokról szóló megállapodásokra, továbbá e megállapodásoknak a hidrogén peroxid és a nátrium perborát ágazatban történő megvalósításának felügyeletére terjedtek ki.

A felperes négy jogalapot hoz fel állításainak alátámasztására.

Az első jogalapban a felperes fenntartja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy az Air Liquide-nek a leányvállalata magatartása miatti egyetemes felelősségének bizonyítására felhozott ténybeli elemek az ítélkezési gyakorlat által felállított ismérvekre tekintettel elegendőek voltak, valamint hogy a Bizottság ennél fogva figyelmen kívül hagyta az anyavállalatnak a leányvállalat magatartása miatti felelősségre vonatkozására vonatkozó szabályokat, és ezzel megsértette az EK 81. cikket.

A felperes a második jogalapban azt állítja, hogy mivel a Bizottság tévesen hivatkozott a leányvállalat magatartásának az Air Liquide-del szembeni betudhatóságának vélelmére, jogellenesen fordította meg a bizonyítási terhet, és ezzel megsértette a felperes védelemhez való jogát.

A harmadik jogalapban a felperes azzal érvel, hogy még ha az Elsőfokú Bíróság úgy is vélné, hogy a Bizottság indokoltan vélelmezhetette, hogy leányvállalata, a Chemoxal magatartása az Air Liquide-nek betudható, a Bizottság megsértette indokolási kötelezettségét azáltal, hogy az Air Liquide által a Chemoxal önállóságának bizonyítására felhozott tényezők egyikét sem tárgyalta meg, és ezzel megfordította az egyetemes felelősségre vonatkozó vélelmet, amely csupán megdönthető vélelem.

A negyedik jogalapban a felperes fenntartja, hogy a Bizottság nem bizonyította jogilag és ténybelileg megkövetelt módon, hogy a felperessel szemben a jelen eljárásban az eljárás indításához jogos érdeke fűződik, mivel az Air Liquide-del szembeni szankció kiszabásához való jogának elévülése ellenére olyan határozatot fogadott el, amelyben megállapította, hogy az Air Liquide megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését és az EGT-megállapodás 53. cikkét, és a Bizottságnak jogos érdek hiányában nem volt hatásköre a felperessel szemben ilyen határozatot hozni.

2006. július 17-én benyújtott kereset – Solvay kontra Bizottság

(T-186/06. sz. ügy)

(2006/C 212/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: a Solvay SA (Brüsszel, Belgium) (képviselők: O.W. Brouwer és D. Mes ügyvédek, M. O'Reagan és A. Villette Solicitors)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg egészben vagy részben az EK 81. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.620 hidrogén peroxid és perborát-ügy) 2006. május 3-án hozott C(2006) 1766 végleges bizottsági határozat 1., 2. és 3. cikkének a felperest érintő részét, különösen annyiban, amennyiben e határozat megállapítja, hogy a felperes (a) 1994. január 31. és 1997. augusztusa között és (b) 2000. május 18. és december 31. között megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését, valamint az EGT-megállapodás 53. cikkét;
- semmisítse meg vagy jelentősen csökkentse a határozatban a felperessel és a Solvay Solexis SpA-val szemben kiszabott bírságokat;
- kötelezze az alperest az eljárási költségek – ideértve a felperesnek a bírság egészének vagy részének kifizetésével, illetve a bankgarancia alapításával felmerült költségeit – megfizetésére;
- hozzon meg minden egyéb általa megfelelőnek ítélt intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozatban megállapította, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését és az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodás 53. cikkét azzal, hogy részt vett a hidrogén peroxid és perborát kartellben, amely nagyrészt a versenytársak közötti, árakról és eladási mennyiségekről szóló információcserére, valamint ármegállapodásokra, a termelési kapacitások EGT-n belüli csökkentéséről szóló megállapodásokra és e versenyellenes megállapodások felügyeletére terjedt ki.

A felperes azt állítja, hogy a Bizottság jogosult volt azt megállapítani, hogy a Solvay 1997. augusztusa és 2000. május 18-a között megsértette az EK 81. cikket, ám a Bizottság az EK 81. cikk alkalmazásával jogszabályt sértett, és nyilvánvaló mérlegelési hibákat vétett annak megállapításával, hogy a Solvay jogsértést követett el egyrészt 1994. január 31. és 1997. augusztusa között, másrészt 2000. május 18. és december 31. között. A Bizottság jogsértése és nyilvánvaló mérlegelési hibái különösen a következőkre vonatkoznak:

- a) a „megállapodás”, az „összehangolt magatartás”, valamint az „egyetlen és folyamatos jogsértés” fogalmát helytelenül alkalmazta;
- b) nem bizonyította a megkövetelt mértékben a felperesnek a kartellben részvételét az általa beismerteken túli időszakokra vonatkozóan;
- c) azzal, hogy feltételezte a versenyellenes hatások folytatóságát a 2000. május 18-át követő időszakra nézve;
- d) azzal, hogy nem elemezte kellően a vizsgálati aktájában a fenti időszakokra vonatkozóan rendelkezésére álló bizonyítékokat.

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság a bírság kiszámításánál több jogsértést követett el, valamint nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a 2002-es engedékenységi közlemény⁽¹⁾ és az 1/2003⁽²⁾ rendelet alkalmazása során, többek között a következőkkel kapcsolatosan:

- a) a bírságok csökkentése iránti kérelmek időzítése és/vagy a fentiek alapján jelentős többletérték nyújtása;
- b) a felperes által nyújtott bizonyítékok többletértékének értékelése; valamint
- c) a felperessel szemben alkalmazott bírságcsökkentés mértéke, amely a Solvay szerint nyilvánvalóan figyelmen kívül hagyta az általa nyújtott bizonyítékok értékét, valamint a Solvay jelentős és folyamatos együttműködését.

Továbbá a felperes azt állítja, hogy a bírság túlzott és aránytalan volt, valamint a Bizottság egyáltalán nem nyújtott, illetve másodlagosan nem nyújtott elegendő indokolást a bírság kiszámításának igazolására.

Ezen túlmenően a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság jogellenesen szabott ki bírságot a felperes leányvállalatával, a Solvay Solexis SpA-val szemben.